

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/191/2017
Identifikačné číslo spisu:	2113215720
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2113215720.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobkyne H., bývajúcej v W., zastúpenej JUDr. Evou Koleničovou, advokátkou so sídlom v Trnave, Paulínska 20, proti žalovanému R., bývajúcemu v W., zastúpenému JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom so sídlom v Trnave, Nám. SNP 2, o určenie, že záložné právo v prospech žalovaného neexistuje, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13 C 276/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2017 sp. zn. 23 Co 495/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 4. októbra 2016 č. k. 13 C 276/2013-527 výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. rozhodol o trovách štátu tak, že štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne a žalovaného rozsudkom z 22. mája 2017 sp. zn. 23 Co 495/2016 výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdil, výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a výrokom III. žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním s tým, že jeho prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. V dovolaní namietala, že odvolací súd nesprávne právne posúdil podanie žalovaného z 1. apríla 2003 - Žiadosť o výmaz záložného práva. V súvislosti s týmto uviedla, že prejav vôle žalovaného spĺňa náležitosti požadované zákonom, je dostatočne zrozumiteľný a určitý; žalovaný označil konkrétne nehnuteľnosti, na ktorých viazne záložné právo, označil konkrétne právne tituly na základe ktorých vzniklo a bolo zapísané do katastra nehnuteľností a výslovne prejavil svoju vôľu

vymazať záložné právo. Záver odvolacieho súdu v tomto smere preto považovala za nesprávny, pričom ako dôkaz opakovane predložila listinu, ktorú žalovaný podal na Správu katastra Trnava, kde výslovne uviedol, že záložné právo zaniklo a žiada o jeho vymazanie. Uviedla, že samotné správanie žalovaného nasvedčovalo tomu, že reálny úmysel vykonávať toto právo nemal. Výtýkala správe katastra pochybenie v tom zmysle, že nežiadala žalovaného, aby zreteľne svoju žiadosť o výmaz záložného práva opravil. Poukázala tiež na svedecké výpovede, ktoré minimálne preukazujú, že záložné právo v prospech žalovaného nemalo byť zapísané. Rovnako za nesprávny označila výrok odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II.; na tomto mieste poukázala na správne a spravodlivé rozhodnutie súdu prvej inštancie. V zmysle uvedených skutočností mala za to, že odvolací súd neaplikoval pri svojom rozhodnutí príslušnú právnu normu; žiadala po dôslednom zhodnotení skutkového stavu a zvážení všetkých relevantných dôkazov rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolaciemu súdu dovolanie žalobkyne v zmysle § 447 písm. f/ CSP odmietnuť. Uviedol, že žalobkyňa nevymedzila dovolací dôvod, neuviedla v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia, obmedzila sa len na iné skutkové hodnotenie dôkazov a dospela k záveru, že súdy pochybili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

7. Žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vo veci samej vyvodila z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

8. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené a založiť svoje rozhodnutie na domnienke o tom, ktorú právnu otázku má dovolateľ na mysli a v tejto súvislosti vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382). Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP.

9. Žalobkyňa vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu je názoru, „že nesprávnosť posúdenia spočíva v tom, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil podanie žalovaného z 1. apríla 2003 označené ako Žiadosť o výmaz záložného práva, ktoré vyhodnotil, že chýba prejav vôle žalovaného vzdať sa tohto práva, a že k tejto žiadosti nebolo doložené samostatné vyhlásenie záložného veriteľa o vzdaní sa záložného práva“. Ďalej podľa jej názoru argumentácia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie neobstojí, že „súd v tejto súvislosti poukázal na úpravu zániku záložného práva vzdaním sa záložného práva účinnú do 31. decembra 2012, keď podľa vtedy účinného ustanovenia § 151g OZ muselo mať vzdanie sa záložného práva formu notárskej zápisnice. Hoci z účinnosťou od 1. januára 2003 už forma notárskej zápisnice nie je potrebná, súd má za to, že sa vyžaduje minimálne jednoznačne vyslovenie vzdania sa záložného práva“. V kontexte uvedeného i keď žalobkyňa dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, žalobkyňa v dôvodoch svojho dovolania nepoukazuje na to, že by rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP) a právnu otázku zásadného významu ani nijak neformuluje. Z obsahu jej dovolania možno vyvodíť, že nesúhlasí s logickými úvahami a skutkovými závermi odvolacieho súdu a s vyhodnotením zistených skutkových okolností. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v tomto prípade namieta nesprávnosť skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom; touto nesprávnosťou však nie je možné odôvodniť dovolanie, ktorého prípustnosť dovolaťel' vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. Ako bolo už uvedené vyššie, len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP.

10. Podľa obsahu žalobkyňa svojím dovolaním napadla aj výrok II. rozsudku odvolacieho súdu týkajúci sa trov konania. Rovnako prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Nestotožnila sa so záverom odvolacieho súdu, že v danom prípade neboli preukázané žiadne také výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP.

11. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

12. Rozhodnutie o trovách konania má v zmysle § 234 ods. 1 CSP vždy povahu uznesenia a túto povahu nestráca ani v prípadoch, keď je výrok o trovách konania obsiahnutý v rozsudku. Pretože v ustanovení § 357 písm. m/ CSP je uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o trovách konania.

13. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ a c/ CSP.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.